

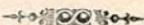
Тъпчатъ тѣ на колелце
Меката трѣва.

Хица, хица, хица-ца,
Хайде на хоро !
Катъ сме съ весели сърдца,
Колко е добро !

Ц. Калчевъ.

Гр. Копривщица.

Кой отъ насъ не е чувалъ това историческо име ? Кой не е трепвалъ при изговарянето му: защото буди въ неговата душа мили спомени ? . . . Да, Копривщица, Копривщица, славно историческо градче ! . . . Люлка на геройства показани за нашето освобождение . . . Огнище на юнаци, които се жертвуваха за сладката свобода на милото си отечество ! Копривщица ни даде безсмъртните борци — апостоли Бенковски, Каблешковъ, Каравеловъ и още много други. Тамъ бѣ сърдцето на прочутото Срѣдногорско възстание и отъ тамъ се грѣмна първата пушка за обявяване на възстанието . . . Този грѣмъ се разнесе по цѣлата Срѣдня-гора : възстана Панагюрище, Клисура, Сопотъ, Стрѣла и много други села. Борбата бѣ голѣма, додѣто страшниятъ неприятель, съ кръвожадни срѣдства, потуши всичко . . . Но Копривщица и другите градове запечатаха своята слава.